

Profetens död

Profetens död

Anas sade:

"Jag har aldrig bevittnat en dag bättre eller ljusare än den dag då Allahs Sändebud, ﷺ, kom till oss; och jag har aldrig bevittnat en mer fruktansvärd eller mörkare dag än den då Allahs Sändebud dog."

Sjukdomens början

På måndagen den 29:e Safar, det elfte året efter hijrah, deltog han i begravningsriterna i al-Baqi'. På vägen tillbaka fick han huvudvärk, och hans feber steg så högt att hettan kunde kännas genom huvudbandet. Trots sjukdomen ledde han muslimerna i bön i elva dagar. Det totala antalet sjukdagar var antingen tretton eller fjorton.

Den sista veckan

När hans sjukdom blev svår frågade han sina hustrur:

"Var ska jag stanna imorgon?" eller "Var ska jag stanna?"

De förstod vad han önskade. Så de lät honom stanna där han ville. Han flyttade till A'ishahs rum, lutande sig — medan han gick — på al-Fadl ibn al-Abbas och Ali ibn Abi Talib. Med huvudbandet på släpade han sina fötter tills han kom in i hennes bostad. Det var där han tillbringade sin sista vecka i livet.

Under den perioden brukade A'ishah recitera **al-Mu'awwidhat** (sura 113 och 114) och andra åkallelser som han hade lärt henne.

Fem dagar före döden

På onsdagen, fem dagar innan han dog, steg Profetens feber så högt att det visade hur allvarlig sjukdomen var. Han svimmade och led av smärta. Han sade:

"Häll över mig sju *qirab* (vattenskin) från olika brunnar, så att jag kan gå ut och möta folket och tala till dem."

Så de satte honom i ett kar (vanligtvis använt för tvagning) och hällde vatten över honom tills han sade:

"Det räcker. Det räcker."

Sedan kände han sig tillräckligt stark för att gå in i moskén. Han gick in med huvudbandet på, satte sig på predikstolen och höll ett tal till folket som samlades runt honom. Han sade:

"Allahs förbannelse faller över judarna och de kristna, för de gjorde sina profeters gravar till platser för dyrkan." [Sahih al-Bukhari 1/62; *Muwatta'* Imam Malik, s. 360]

Sedan sade han:

"Gör inte min grav till en avgudad plats." [*Muwatta'* Imam Malik, s. 65]

Sedan erbjöd han sig själv och uppmanade folket att utkräva rättvisa om han någonsin hade gjort dem orätt:

"Den vars rygg jag någonsin har piskat — här är min rygg, låt honom hämnas på mig. Den vars heder jag någonsin har kränkt — här är min heder, låt honom hämnas."

Sedan steg han ner och förrättade zuhr-bönen. Därefter återvände han till predikstolen och satte sig. Han fortsatte sitt tal om fiendskap och andra

frågor. En man sade då:

”Du är skyldig mig tre dirham.”

Profeten, ﷺ, sade:

”Fadl, betala honom pengarna.”

Han fortsatte:

Profetens råd om al-Ansar

”Jag råder er att vara goda mot al-Ansar (Hjälparna). De är min familj, och hos dem fann jag skydd. De har fullgjort sin plikt på bästa sätt, och nu återstår det som ni måste göra. Ni bör fullt ut erkänna och uppskatta den välvilja de har visat, och ni bör förbise deras fel.”

I en annan version:

”Antalet troende kommer att öka, men antalet Hjälpare kommer att minska, tills de bland människorna blir som salt i maten. Så den av er som får en position av ansvar och har makt att göra gott eller ont mot folket — han ska fullt ut erkänna och uppskatta den välvilja dessa välgörare har visat och förbise deras fel.”

Sedan sade han:

”Allah, den Store, har gett en av Sina tjänare möjligheten att välja mellan vad han önskar av Allahs gåvor i denna värld och det som Han har förberett för honom i nästa värld — och han valde det senare.”

Abu Sa‘id al-Khudri sade:

”När vi hörde detta började Abu Bakr gråta och sade: ’Vi offrar våra fäder och mödrar för din skull.’ Vi undrade varför Abu Bakr sade så. Folk sade: ’Se på den gamle mannen! Allahs Sändebud talar om en tjänare som fick välja mellan världens rikedomar och Allahs belöning i det kommande livet — och han säger: Vi offrar våra fäder och mödrar för din skull!’

Senare förstod vi vad han menade. Allahs Sändebud var den tjänare som informerades om att välja. Vi insåg också att Abu Bakr var den mest lärde bland oss.” [*Mishkat al-Masabih* 2/546]

Profeten, ﷺ, sade:

”Den person i vars sällskap jag känner mig mest trygg är Abu Bakr. Om jag skulle ta någon annan än Allah som en nära vän, skulle jag ta Abu Bakr som min innerlige vän. Men det är islams broderskap och kärlek jag känner för honom. Ingen port ska lämnas öppen i moskén utom Abu Bakrs port.” *Sahih al-Bukhari 1/22, 429, 449; 2/638 — Mishkat al-Masabih 2/548*

Fyra dagar före hans död

På torsdagen, fyra dagar innan Allahs Sändebud dog, sade han till folket — trots att han led av svår smärta:

”Kom hit. Jag ska låta er skriva något som gör att ni aldrig faller i villfarelse.”

Då sade Omar ibn al-Khattab:

”Allahs Sändebud lider av svår smärta, och ni har Koranen hos er; Allahs bok är tillräcklig för er.”

Andra ville dock att skrivandet skulle ske. När Muhammad hörde dem diskutera och tvista om detta, befalde han dem att gå därifrån och lämna honom ensam. *Sahih al-Bukhari 2/637*

Den dagen rekommenderade han tre saker:

1. Att judar, kristna och polyteister skulle avlägsnas från Arabien.
2. Att delegationer skulle hedras och tas emot på samma sätt som han brukade göra.
3. Den tredje punkten glömde berättaren.
 - Den kan ha varit: att hålla fast vid Koranen och Sunnah.
 - Eller: att fullborda och mobilisera Usamah ibn Zayds armé.
 - Eller: att upprätthålla bönen och ta väl hand om slavarerna.

Trots sjukdomens tyngd och smärtan brukade Profeten leda alla böner fram till den torsdagen — fyra dagar före sin död. Den dagen ledde han **maghrib-bönen** och reciterade:

”Vid de (vindar/änglar/sändebud) som sänds fram i följd...” *Koranen 77:1 — Mishkat al-Masabih 1/102*

På kvällen blev han så sjuk att han inte längre kunde övervinna sjukdomens tyngd eller gå ut till moskén. A'ishah sade:

Profeten frågade:

"Har folket bett?"

Hon svarade:

"Nej, de har inte bett. De väntar på dig."

Han sade:

"Häll vatten i tvagningskärlet."

Vi gjorde som han befalld. Han tvättade sig och försökte resa sig, men han svimmade. När han återfick medvetandet frågade han igen:

"Har folket bett?"

Samma sak upprepades en andra och en tredje gång — från det att han tvättade sig till det att han svimmade när han försökte resa sig.

Då skickade han bud till Abu Bakr att leda bönen i hans ställe. Abu Bakr ledde sedan bönerna under dessa dagar. *Sahih al-Bukhari 1/99*

Det var **sjutton böner** i Allahs Sändebuds livstid som Abu Bakr ledde i hans ställe.

Tre eller fyra gånger försökte A'ishah tala med Profeten, ﷺ, för att befria Abu Bakr från att leda bönen — av rädsla för att folket skulle tappa hoppet om honom — men han vägrade och sade:

"Ni (kvinnor) är som kvinnorna som försökte locka Josef (Yusuf) till synd. Förmedla min begäran till Abu Bakr att leda bönen."

En dag eller två före döden

På lördagen eller söndagen kände Profeten, ﷺ, att han var tillräckligt stark för att utföra bönen. Han gick därför ut, stödd av två män, för att förrätta zuhr-bönen. Abu Bakr, som då stod redo att leda bönen, drog sig tillbaka när han såg honom komma. Men Profeten gjorde en gest åt honom att stanna där han var och sade:

”Sätt mig bredvid honom.”

De satte honom på Abu Bakrs vänstra sida. Profeten ledde bönen, och Abu Bakr följde honom och höjde sin röst vid varje **Allahu akbar** som Profeten uttalade, så att folket tydligt skulle höra. *Sahih al-Bukhari 1/98–99*

Dagen före hans död

På söndagen, dagen innan han dog, frigav Profeten, ﷺ, sina slavar, gav bort de sju dinarer han ägde som välgörenhet och skänkte sina vapen till muslimerna. När natten föll tvingades A'ishah låna olja från sin granne för att tända sin oljelampa. Till och med hans rustning var pantsatt hos en jude som säkerhet för trettio *sa'* korn (en måttenhet).

Den sista dagen i livet

I en berättelse av Anas ibn Malik sägs:

”Medan muslimerna utförde fajr-bönen på måndagen — ledda av Abu Bakr — blev de överraskade när Allahs Sändebud lyfte på gardinen till A'ishahs rum. Han såg på dem medan de stod i raka led och log glatt.”

När Abu Bakr såg honom drog han sig tillbaka för att gå in i leden och lämna plats åt Profeten att leda bönen, eftersom han trodde att Profeten ville komma ut och be.

Anas sade:

”Muslimerna som bad blev så glada att de nästan tappade koncentrationen i bönen. Allahs Sändebud gjorde en gest åt dem att fortsätta bönen, gick sedan in i rummet och drog ner gardinen.” [*ibid.* 21640]

Allahs Sändebud, ﷺ, levde inte till nästa bönetid.

När det blev dag kallade Profeten, ﷺ, på Fatimah och sade något till henne i hemlighet som fick henne att gråta. Sedan viskade han något annat som fick henne att skratta. Efter Profetens död frågade A'ishah henne om detta gråt och skratt, och Fatimah svarade:

”Först berättade han för mig att han inte skulle återhämta sig från sin

sjukdom, och då grät jag. Sedan berättade han att jag skulle vara den första i hans familj som skulle förena sig med honom, och då skrattade jag." *Sahih al-Bukhari 2/638*

Han gav Fatimah det glada budskapet att hon skulle bli **alla världens kvinnors ledarinna**. (*Rahmatun li'l-Alamin 1/282*)

Fatimah såg den stora smärta som drabbade hennes far, så hon sade:

"Vilken stor smärta min far lider!"

Profeten svarade:

"Han kommer inte att lida mer när denna dag är över." *Sahih al-Bukhari 2/641*

Han bad att al-Hasan och al-Husayn skulle föras till honom. Han kysste dem och rekommenderade att de skulle tas väl om hand. Han bad att få se sina hustrur, och de fördes till honom. Han förmanade dem och uppmanade dem att minnas Allah.

Smärtan blev så svår att spåren av giftet han fått i Khaybar åter gjorde sig påminda. Det var så plågsamt att han sade till A'ishah:

"Jag känner fortfarande den smärtsamma effekten av den mat jag åt i Khaybar. Jag känner som om döden närmar sig." [*ibid. 2/637*]

Han befallde folket att **upprätthålla bönen och ta väl hand om slavar**na. Han upprepade detta flera gånger. [*ibid. 2/637*]

Profeten, ﷺ, andas sitt sista andetag

När dödens smärtor började luta sig över honom, stödde A'ishah honom mot sig. Hon brukade säga:

"En av Allahs gåvor till mig är att Allahs Sändebud dog i mitt hus medan jag fortfarande levde. Han dog mellan mitt bröst och min hals medan han lutade sig mot mig. Allah lät hans saliv blandas med mitt vid hans död."

Abdur-Rahman, Abu Bakrs son, kom in med en **siwak** i handen medan A'ishah höll Profeten lutad mot sig. Hon märkte att Profeten såg på siwaken, så hon sade — eftersom hon visste att han ville ha den:

"Vill du att jag tar den åt dig?"

Han nickade. Hon tog den och gav den till honom. Eftersom den var för hård för honom, frågade hon:

"Ska jag mjuka upp den åt dig?"

Han nickade igen. Så hon mjukade upp den med sitt saliv, och han drog den över sina tänder.

I en annan version sägs:

"Så han borstade sina tänder så väl som han kunde."

Vid hans hand fanns ett vattenkärl (*rakwah*) med lite vatten i. Han doppade sin hand i det, strök den över sitt ansikte och sade:

"Det finns ingen gud utom Allah. Döden är full av plågor." *Sahih al-Bukhari* 2/640

När han hade avslutat sin siwak höjde han sin hand eller sitt finger, såg upp mot taket och rörde sina läppar. A'ishah lyssnade och hörde honom säga:

"Med dem som Du har skänkt Din nåd — profeterna, de sanningsenliga (as-Siddiqin), martyrerna och de rättfärdiga. O Allah, förlåt mig, förbarma Dig över mig och förena mig med det Upphöjda Sällskapet." *[ibid. 2/638-641]*

Sedan yttrade han med mellanrum:

"Det högsta, upphöjda sällskapet. Till Allah vänder vi oss, och till Honom återvänder vi för hjälp och som vårt sista hem."

Detta skedde på måndagsförmiddagen, den **12:e Rabi' al-Awwal**, det elfte året efter hijrah. Han var **sextiotre år och fyra dagar** gammal när han dog.

Följeslagarnas sorg över Profetens död

Den stora förlustens nyhet spreds snabbt i hela Madinah. Djup sorg lade sig över alla områden och horisonter av staden. Anas sade:

"Jag har aldrig bevittnat en dag bättre eller ljusare än den dag då Allahs Sändebud kom till oss; och jag har aldrig bevittnat en mer fruktansvärd eller mörkare dag än den då Allahs Sändebud dog." *Mishkat al-Masabih* 2/547

När han dog sade Fatimah:

"O min far, vars Herre har besvarat hans åkallan! O min far, vars boning är Paradiset! O min far, vars död jag förkunnar för Gabriel!" *Sahih al-Bukhari* 2/641

Omars hållning

Omar blev så chockad att han nästan förlorade medvetandet. Han stod inför folket och sade:

"Några av hycklarna påstår att Allahs Sändebud, ﷺ, har dött. Allahs Sändebud har inte dött, utan han har gått till sin Herre på samma sätt som Musa ibn 'Imran gjorde. Han var borta i fyrtio nätter men kom tillbaka, trots att de sade att han hade dött. Vid Allah, Allahs Sändebud kommer att komma tillbaka och han kommer att hugga av händerna och fötterna på dem som påstår att han är död." *Ibn Hisham* 2/655

Abu Bakrs hållning

Abu Bakr lämnade sitt hus i as-Sunh och red till moskén. Vid moskén steg han av och gick in. Han talade inte med någon utan gick direkt till A'ishahs rum och gick fram till platsen där Allahs Sändebud, ﷺ, låg. Profeten var täckt med en jemenitisk mantel. Abu Bakr avtäckt hans ansikte, böjde sig ner, kysste honom och grät. Sedan sade han:

"Jag offerar min far och min mor för din skull. Allah kommer sannerligen inte att låta dig dö två gånger. Du har just upplevt den död som Allah har bestämt för dig."

Sedan gick han ut och fann Omar tala till folket. Han sade:

"Omar, sätt dig."

Omar vägrade. Folket lämnade Omar och vände sig mot Abu Bakr, som började tala:

”Och nu — den som dyrkade Muhammad, ﷺ — låt honom veta att Muhammad nu är död. Men den som dyrkar Allah — Han är den Evgit Levande och Han dör aldrig. Allah säger:

’Muhammad är inget annat än ett sändebud, och sannerligen har många sändebud gått bort före honom. Om han dör eller dödas, ska ni då vända tillbaka på era hälar? Och den som vänder tillbaka på sina hälar skadar inte Allah det minsta, och Allah kommer att belöna de tacksamma.’

Koranen 3:144

Ibn Abbas sade:

”Vid Allah, det var som om folket aldrig hade hört denna vers förrän Abu Bakr reciterade den som en påminnelse. Då började folket recitera den, och det fanns ingen man som inte reciterade den.”

Ibn al-Musayyab berättade att Omar sade:

”Vid Allah, så snart jag hörde Abu Bakr säga detta föll jag till marken. Det var som om mina ben inte längre kunde bära mig, och jag föll ihop när jag hörde honom säga det. Först då insåg jag att Muhammad, ﷺ, verkligen hade dött.” *Sahih al-Bukhari 2/640-641*

Begravning och avskedsförberedelser för hans ärofulla kropp

En tvist om vem som skulle efterträda honom bröt ut redan innan Allahs Sändebuds kropp hade förberetts för begravning. Många argument, diskussioner och samtal ägde rum mellan **Hjälparna (al-Ansar)** och **Emigranterna (al-Muhajirun)** i den täckta passagen hos **Banu Sa'idah**. Till slut erkände de Abu Bakr som kalif. De tillbringade hela måndagen där fram till natten. Folket var så upptagna av sina diskussioner att det blev sen natt — nästan gryningen till tisdag — och ändå låg hans välsignade kropp fortfarande på sin bädd, täckt med ett tyg färgat med bläck. Rummet var låst.

Tvagning och svepning

På tisdagen tvättades hans kropp med kläderna på. De som tvättade honom var:

- al-Abbas
- Ali
- al-Fadl och Quthm — al-Abbas två söner
- Shaqran — Profetens frigivne slav
- Usamah ibn Zayd
- Aws ibn Khawli

al-Abbas, al-Fadl och Quthm vände hans kropp, medan Usamah och Shaqran hällde vatten. Ali tvättade honom, och Aws stödde honom mot sitt bröst.

De svepte honom i **tre vita sahuli-bomullstyger**, som varken hade huvudduk eller mantel, och lade honom däri. *Sahih al-Bukhari 1/169; Sahih Muslim 1/306*

Val av begravningsplats

En viss oenighet uppstod om var han skulle begravas. Då sade Abu Bakr:

”Jag hörde Allahs Sändebud säga: ’En död profet begravs där han dör.’”

Så Abu Talhah lyfte bort bädden där han hade dött, grävde under den och skar ut marken för att göra graven.

Bönen över Profeten

Folk gick in i rummet **tio och tio**. De bad för Profeten, ﷺ.

Ordningen var:

1. Hans egen klan
2. Emigranterna
3. Hjälparna
4. Kvinnorna
5. De unga

Denna process tog hela tisdagen och natten till onsdag (natten som föregår onsdagsmorgonen).

A'ishah sade:

”Vi visste inte att Profeten, ﷺ, höll på att begravas förrän vi hörde ljudet av verktyg som grävde i marken mitt i natten till onsdag.” *Mukhtasar Sirat ar-Rasul s. 471; Ibn Hisham 2/649-665; Talqih Fuhum Ahl al-Athar s. 38-39; Rahmatun li'l-Alamin 1/277-286*

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)

[Biblioteket \(24\)](#) [Blandat \(1575\)](#) [Bönen \(16\)](#) [Bönetider \(93\)](#) [Familj \(3\)](#) [Koranen \(857\)](#) [KORANENS BUDSKAP \(115\)](#) [Sunnah \(1510\)](#)

[40-Nawawi](#) [al-Albani](#) [al-Bukhari](#) [al-Husari](#) [al-Koran](#) [al-Othaymin](#) [al-Sunnah](#) [Ali ibn Abi Taleb](#) [as-Salat](#) [as-Sawm](#) [as-Sunnah](#) [A'lam al-Sunna](#) [al-Manshūra](#) [BÖNEN](#) [Bön](#) [Bönetider](#) [Dajjal](#) [det förflutna](#) [det nästkommande](#) [De utvalda](#) [De ödmjukas bön](#) [DJJAL](#) [Enkel förklaring](#) [FASTAN](#) [fasta och hälsa](#) [fredagspredikan](#) [Följeslagare](#) [Hadith](#) [Hadither](#) [Hajj](#) [Halal](#) [Haram](#) [Historia](#) [ibn al-Qayyim](#) [Ibn Baz](#) [Ibn](#)

[Majah iftar Imam Muslim](#) [islam](#) [islamic](#) [islamister](#) [Islams](#)

[historia](#) [i'jaz al-Qur'an](#) [KAPITEL 1](#) [KAPITEL 2](#) [KAPITEL 3](#) [KAPITEL 4](#) [KAPITEL 21](#) [KAPITEL 24](#)

[KAPITEL 87](#) [KAPITEL 88](#) [KAPITEL 90](#) [KAPITEL 91](#) [KAPITEL 97](#) [KAPITEL 98](#) [KAPITEL 99](#) [KAPITEL 100](#) [KAPITEL](#)

[101](#) [KAPITEL 102](#) [KAPITEL 104](#) [KAPITEL 105](#) [KAPITEL 106](#) [KAPITEL 107](#) [KAPITEL 109](#) [KAPITEL 110](#) [Kapitel](#)

[111](#) [KAPITEL 112](#) [KAPITEL 113](#) [KAPITEL 114](#) [Koran](#) [Koranen](#) [KORANEN](#)

[BERÄTTAR Koranen på svenska](#) [Koranens budskap](#) [Koranvetenskap](#)

[kvinnan](#) [laylat al-qadr](#) [Muhammad](#) [muslimer](#) [Män runtom profeten](#) [Omar](#)

[Othaymin](#) [PDF](#) [Profeten](#) [Profeten sa](#) [Profeten sade](#)

[profetens följare](#) [Profetens Sirah](#) [RAMADAN](#) [Sahaba](#) [Sahabah](#)

[Salah](#) [Salat](#) [sira](#) [Sirah](#) [Souhur](#) [Sunnah](#) [tawhid](#) [Tro](#) [Vägen till Koranen](#)

[أعلام السنة المنشورة](#)